

Sygn. akt VII U 67/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

W składzie:

Przewodniczący SSO Wiesława Szulczewska

o rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2018 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym
sprawy I. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania I. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 27 października 2017 r. nr znak : (...)

oddala odwołanie .

SSO Wiesława Szulczewska

VII U 67/18

UZASADNIENIE

Ubezpieczony I. G. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 27.10.2017r odmawiającej mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych . W odwołaniu ubezpieczony nie wskazał merytorycznych zarzutów do decyzji .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Zaskarżoną decyzją z dnia 27.10.2017r. wydaną na wniosek z dnia 28.09.2017r, pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawcy ur.(...) prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca wniósł odwołanie od tej decyzji domagając się przyznania prawa do emerytury.

I. G. ukończył 60 lat dnia (...)

Ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada ogólny staż pracy- 24 lata 5 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych-zamiast wymaganych 25 lat (akta emerytalne karta przebiegu zatrudnienia)

Odwołujący na dzień 01.01.1999r. wykazał 8 lat 11 miesięcy i 24 dni stażu pracy w warunkach szczególnych .

Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do okresów pracy w warunkach szczególnych -okresy pracy:

-od 15.07.1974 do 23.04.1975,

- od 24.04.1975 do 08.04.1977
- od 03.05,1977 do 15.11.1977
- od 01.08.1983 do 09.01.1985
- od 10.01.1985 do 14.04.1989 r.
- (akta emerytalne – karta ustalenia uprawnień do świadczenia)
-

Sąd zważył co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w aktach sprawy, których prawdziwość nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu. Ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o dokumentację dostarczoną przez strony. Dowód z dokumentów zgromadzonych w sprawie w zakresie w jakim posłużyły do ustalenia stanu faktycznego Sąd uznał za w pełni wiarygodny, gdyż dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości i nie były przez strony kwestionowane. Dowody w postaci dokumentów urzędowych Sąd ocenił na podstawie art. 244 § 1 k.p.c. ustalając, że skoro w toku procesu nie zostały skutecznie podważone, stanowią świadectwo tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane.

Zdaniem Sądu powyższe dowody układają się w spójną całość, wzajemnie się potwierdzając lub uzupełniając. Nie były też kwestionowane przez strony i Sąd dał im wiarę w całość rozciągłości.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu w wystąpiły przesłanki określone w art. 148¹ § 1 k.p.c., uzasadniające wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym, ponieważ po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W szczególności stan faktyczny w sprawie był niesporny .

Stosownie do treści art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity ; Dz. U z 2017 r. poz. 1383 ze zmianami – dalej ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy , czyli 01.01.1999r osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat -dla kobiet i 65 lat -dla mężczyzn .
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. co najmniej 25 lat dla mężczyzn)

oraz nie przystąpili do OFE albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Według art. 32 cyt.ustawy emerytalnej oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.), do którego odsyła ustawa emerytalna , ubezpieczonym będącym pracownikami, zatrudnionymi

w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. tj. gdy ubezpieczony:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący dla mężczyzn 60 lat
2. ma wymagany okres zatrudnienia-25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat wykonywał prace wymienione w wykazie A.

Stosownie do treści § 2 ust.1 wymienionego we wstępie rozporządzenia RM „okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy ,w których praca w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Zgodnie z § 2 ust. 2 w/w rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru lub w świadectwie pracy.

Wnioskodawca na dzień wydania decyzji ukończył 60 lat.

I. G. na dzień 01.01.1999r posiada ogólny staż pracy- 24 lata 5 miesięcy i 3 dni okresów składkowych i nieskładkowych- zamiast wymaganych 25 lat .

Odwołujący nie udokumentował na dzień 01.01.1999r . wymaganego 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych , a jedynie 8 lat 11 miesięcy i 24 dni - zatem nie spełnia wymogów ustawowych wynikających z treści art. 184 ustawy emerytalnej.

Ubezpieczony nie przedłożył dokumentów , które by uzasadniały zaliczenie innych okresów pracy do ogólnego stażu pracy i do stażu pracy w warunkach szczególnych .

W piśmie z dnia 3.04.2018 r. ubezpieczony odwoływał się do swojej sytuacji życiowej , zdrowotnej i socjalnej , sądowi wiadomo , że jest zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i pobiera stały zasiłek z pomocy społecznej , ale nie są to okoliczności mające znaczenie dla nabycia prawa do wcześniejszej emerytury .

Tylko ubezpieczony **spełniający wszystkie przesłanki określone** w art. 184 ustawy emerytalnej może przejść na wcześniejszą emeryturę po ukończeniu 60 roku życia , a ponieważ I. G. na dzień 01.01.1999 r. nie wykazał ani 25 lat ogólnego stażu pracy , ani 15 lat pracy w warunkach szczególnych , brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc Sad odwołanie oddalił .

SSO Wiesława Szulczewska